

Vergaderjaar 2003–2004

29 200 XIV

Vaststelling van de begrotingsstaat van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (XIV) voor het jaar 2004

C

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwaliteit

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 5 juli 2004

Tijdens het beleidsdebat in de Eerste Kamer over de begroting 2004 van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) heb ik naar aanleiding van vragen van de heer Pormes (GroenLinks) toegezegd u nadere informatie te zullen geven over de toepassing van modulatie in andere landen en over de vraag of die aanwending nadelig uitwerkt voor Nederlandse bedrijven.

Voor wat betreft de toepassing van modulatie moeten we een onderscheid maken tussen de situatie vóór de recente hervormingen van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (2003) en de situatie daarna. Om met dat laatste te beginnen: bij het akkoord in Luxemburg over de hervorming van het GLB is afgesproken dat door toepassing van een verplichte modulatie vanaf 2005 gelden uit de eerste pijler van het GLB (de bedrijfs-toeslagen) worden afgeroomd en worden toegevoegd aan de beschikbare gelden voor de tweede pijler (het plattelandsbeleid). Het betreft hier een verplichte modulatie die geldt voor alle lidstaten van de EU onder gelijke afrotingpercentages. Aangezien deze modulatie nog niet in werking is getreden kan op dit moment nog niets worden gezegd over de toepassing hiervan per lidstaat en de mogelijke gevolgen voor Nederlandse bedrijven. Zo is nog onduidelijk welke precieze bedragen per lidstaat hiermee zijn gemoeid en voor welke plattelandsmaatregelen de gelden in de landen zullen worden ingezet.

Wat betreft de vrijwillige modulatie kan ik het volgende melden. In Agenda 2000 is de mogelijkheid tot een vrijwillige modulatie opgenomen. Op grond van bepaalde criteria konden lidstaten overgaan tot het afroten van inkomenssteun uit de eerste pijler tot een maximumpercentage van 20%. De hierdoor verkregen gelden zouden kunnen worden ingezet ter cofinanciering van bepaalde maatregelen in het kader van de tweede pijler van het GLB. Daarmee zouden extra gelden voor de plattelandsontwikkelingsprogramma's kunnen worden vrijgemaakt. In concreto gaat het dan om de zogeheten vroegere begeleidende maatregelen uit de

Kaderverordening Plattelandsontwikkeling (steun voor probleemgebieden, landbouwmilieumaatregelen, steun voor vervroegde uittreding en bosbouwmaatregelen).

Na de inwerkingtreding van deze vrijwillige modulatie in 2000 hebben drie Europese lidstaten van deze mogelijkheid gebruik gemaakt, te weten het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en, in een later stadium, Duitsland. In het Verenigd Koninkrijk is modulatie ingevoerd met ingang van 2001 met een percentage van 2,5% oplopend tot 4,5%. De hiermee verkregen gelden worden ingezet in onderdelen van het landbouwmilieu-programma. Frankrijk is in 2000 gestart met modulatie. De gelden die hiermee werden verkregen werden eveneens ingezet als extra middelen voor landbouwmilieu-programma's, in het bijzonder ter financiering van de territoriale gebiedscontracten. Overigens heeft Frankrijk besloten om per 2002 een moratorium in te stellen op de verdere toepassing van deze modulatie. In Duitsland is het systeem in 2003 ingevoerd. Ook hier worden de verkregen gelden ingezet voor extra maatregelen op het gebied van landbouw en milieu. Op federaal niveau is hiervoor een algemeen regelgevend kader vastgesteld. Een nadere uitwerking van deze maatregelen vindt vervolgens plaats in de plattelandsontwikkelingsprogramma's van de Duitse deelstaten.

Ik heb overigens voor deze vrijwillige toepassing van modulatie geen aanwijzingen dat deze nadelig is voor Nederlandse bedrijven. Hoewel hiernaar geen onderzoek is gedaan lijkt me dit ook niet aannemelijk. In het vrijwillige systeem van modulatie is immers sprake van het per lidstaat afkomen van de inkomenssteun voor de bedrijven en de inzet van de hiermee vrijgemaakte middelen voor plattelandsmaatregelen in dezelfde lidstaat. Het door de modulatie verminderen van de inkomenssteun voor de bedrijven zou in theorie eerder een concurrentievoordeel voor Nederlandse bedrijven op kunnen leveren dan een nadeel.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit,
C. P. Veerman